

Ο Κανάρης στη Λαίηθο.
 (Πίνακας του Γιώργου Μαυρογένη
 Πινακοθήκη Ιδρύματος Αρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ')

ΑΚΤΗ ΚΑΝΑΡΗ

Λαίηθου στην Ασπρόβρυση κατέβην το καράβιν
 Κι ο Κωνσταντίνος άραξε στην αγκαλιά της ξέρας
 Κατέβηκαν κι οι χωριανοί τους ξένους να φιλέψουν
 Άνοιξαν τα κελάρια τους, ψωμί, κρασί και σάρι
 Λάδι, λεμόνια της βροχής πλυμμένα να φορτώσουν
 Μαχαίρια λαπηθιώτικα για των Τουρκών τα στήδια,
 Κάσες κλειστές με θησαυρούς, στολίδια της γυναίκας
 Της μάνας, κόρης κι αδελφής, να παν για τον αγώνα
 Κι αδέλφια με τη λεβεντιά και την αντρειωσύνη
 Στης μάχης την αντάρα.

Γονάτισαν και φίλησαν τα χέρια του Κανάρη
 Παπάδες και καλόγεροι της Αχειροποιήτου
 Κι ανάψαν φώτα και φωτιές από τον μπουρλοτιέρη
 Κι η Δευτεριά χαμόγελο ανθούσε στην ειδή τους
 Και στην καρδιά λουλούδιζε ολόψυχη η ευχή τους
 Άνοιξη πάλι, λευτεριά, πατρίδα μας,
 Και λευτεριά στην Κύπρο.

Στέλιος Παπαντωνίου

Η Ελλάδα στα ερείπια του Μεσολογγίου
(Ευγένιου Ντελακρουά, 1826, Μουσείο Καλών Τεχνών Μπροντώ)